

Nr 177

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Israel för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 14 september 1962.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 30 mars 1962 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 15 maj 1962 undertecknat avtal mellan Sverige och Israel för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,

enligt Dess nådiga beslut:

BERTIL

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett mellan Sverige och Israel ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap.

Avtalet blir, efter ratifikation, tillämpligt på kvarlåtenskaper efter dem som avlidit den 1 juli 1961 eller senare.

(Översättning)

Agreement between Israel and Sweden for the avoidance of double taxation with respect to death duties

Avtal mellan Israel och Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

The Government of Israel and the Government of the Kingdom of Sweden, desiring to conclude an agreement for the avoidance of double taxation with respect to death duties, have agreed as follows:—

Israels regering och Konungariket Sveriges regering, som önska ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, hava överenskommit om följande bestämmelser:

Article I

(1) This agreement refers to death duties applicable to the estates of persons who at the time of their death were residents of Israel or of Sweden.

(2) For the purposes of this agreement a deceased person shall be deemed to have been resident in Sweden if at the time of his death he was resident in Sweden in terms of the laws of that territory and to have been resident in Israel if at the time of his death he was resident in Israel in terms of the laws of that territory.

Article II

(1) The duties which are the subject of this agreement are:—

- (a) In Israel the estate duty; and
- (b) In Sweden the succession duty.

(2) This agreement shall also apply to any other duties of a substantially similar character imposed in Israel or in Sweden subsequent to the date of signature of this agreement.

Article III

(1) In this agreement, unless the context otherwise requires:—

(a) "competent authority" means, in the case of Israel, the Minister of Finance or his authorised representative and, in the case of Sweden, the Minister of Finance or his authorised representative;

Artikel I

1. Avtalet är tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter personer, vilka vid tidpunkten för sin död voro bosatta i Israel eller Sverige.

2. Vid tillämpningen av avtalet skall den avlidne anses hava varit bosatt i Sverige, om han enligt svensk lagstiftning var bosatt i Sverige vid dödsfallet, och i Israel, om han enligt lagstiftningen i Israel var bosatt därstädes vid dödsfallet.

Artikel II

1. De skatter, som avses i detta avtal, äro:

- a) Beträffande Israel kvarlåtenskapsskatten; samt
- b) Beträffande Sverige arvsskatten.

2. Avtalet skall även tillämpas beträffande alla andra skatter av i huvudsak likartat slag, som påläggas i Israel eller Sverige efter undertecknandet av detta avtal.

Artikel III

1. Där icke sammanhanget annat föranleder, skall i avtalet:

a) med »behörig myndighet» förstås för Israels vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud och för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud;

(b) "territory" means Israel or Sweden as the case may be.

(2) In the application of the provisions of this agreement by one of the Contracting States, any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the duties which are the subject of this agreement.

Article IV

(1) Immovable property situated in one of the territories shall be subject to duty only in that territory.

(2) Immovable property shall include accessories thereto as well as usufructs over and other like interests in immovable property.

(3) Rights to royalties for the use of immovable property, or for the operation of a mine or other place of natural resources, shall be subject to duty only in the territory in which such immovable property, mine or place is situated.

Article V

(1) Assets employed in a business or liberal profession or in any agricultural or forestry enterprise and attributable to a permanent establishment in one of the territories shall be subject to duty only in that territory.

(2) As a permanent establishment shall be regarded a place at which there are special installations or at which special arrangements have been made for the permanent use of such place for business, professional, agricultural or forestry purposes, such as a place where the undertaking has its management, an office, a branch, a factory, a workshop, a farm, a forest or a mine or other place of natural resources.

Article VI

Shares in a joint stock company incorporated under the laws of one

b) med »stat» förstås Israel eller Sverige alltefter som sammanhanget kräver.

2. Då en av de avtalslutande staterna tillämpar bestämmelserna i avtalet, skall, såvida icke sammanhanget annat föranleder, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke särskilt angivits, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i avtalet.

Artikel IV

1. Fast egendom, belägen i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

2. I fast egendom inbegripas tillbehör till fast egendom samt nyttjanderätt och annan liknande rätt till fast egendom.

3. Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan naturtillgång, beskattas allenast i den stat, där den fasta egendomen, gruvan eller naturtillgången är belägen.

Artikel V

1. Tillgångar, som äro nedlagda i rörelse, fritt yrke, lantbruk eller skogsbruk och äro hänförliga till fast driftställe i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

2. Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens, yrkets, lantbrukets eller skogsbrukets drivande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning eller kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad, lantgård, skog eller gruva eller annan naturtillgång.

Artikel VI

Aktier i aktiebolag, som bildats enligt lagstiftningen i en av staterna,

of the territories shall be subject to duty only in the territory in which the company is incorporated.

beskattas allenast i den stat där bolaget bildats.

Article VII

(1) Assets not dealt with in Articles IV, V and VI shall be subject to duty only in the territory in which the deceased person was resident at the time of his death.

(2) If any doubt arises as to the territory in which a deceased person shall be deemed to have been resident, or if such person is deemed to have been resident in both territories, the question of residence shall be settled by arrangement between the competent authorities. In this respect they shall take into consideration in which territory the deceased's personal and economic interests may be considered to have been centred, or, if this cannot be decided, his nationality.

Article VIII

(1) Where debts encumber a deceased person's assets to which Article IV, V or VI refers, or are secured by such assets, the territory having the right to levy duty on the said assets shall deduct such debts from those assets or from other assets on which the said territory has the right to levy duty. Debts other than those aforesaid shall be deducted from assets subject to duty in the territory in which the deceased person was resident at the time of his death.

(2) Where debts which under the provisions of the preceding paragraph are to be deducted by one of the territories exceed the value of all the assets on which the said territory has the right to levy duty, the excess shall be deducted from assets subject to duty in the other territory.

(3) In the case of entailed property (perpetual fideicommissum), however, only debts which encumber or are secured by such property shall be deducted.

Artikel VII

1. Egendom, varå artiklarna IV, V och VI icke äro tillämpliga, beskattas allenast i den stat, där den avlidne var bosatt vid dödsfallet.

2. Skulle tvekan uppstå om i vilkendera staten den avlidne skall anses hava varit bosatt eller får den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättning en avgöras genom överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne kan anses hava haft centrum för sina personliga och ekonomiska intressen eller, om detta ej kan avgöras, till medborgarskapet.

Artikel VIII

1. Gäld, vilken häftar vid egendom som avses i artikel IV, V eller VI eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger beskatta den ifrågavarande egendomen, å samma egendom eller å annan egendom som den staten äger beskatta. Annan gäld än nu sagts avräknas å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne var bosatt vid dödsfallet.

2. Överstiger den gäld, som enligt 1. ovan skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom som ifrågavarande stat äger beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

3. I fråga om fideikommiss, som instiftats för obegränsad tid, avräknas å fideikommissegendomen dock allenast den gäld, som häftar vid egendomen eller för vilken denna utgör säkerhet.

Article IX

Institutions and organisations established in one of the territories for mainly religious, educational, cultural, charitable, social welfare or other like purposes for public benefit shall not in the other territory be subject to other or more burdensome duties than are subjected institutions and organisations established in that other territory for the same or similar purposes. The same shall apply to the Contracting States as such with respect to property bequeathed in so far as it is shown proof that the property is to be devoted to the said purposes.

Article X

If the estate of a deceased person is subject to duty partly in one of the territories and partly in the other territory, each territory may take as the basis for the calculation of its rate of duty the value of the whole of such estate in so far as it would but for this agreement be taxable under the laws of that Contracting State.

Article XI

This agreement shall not affect any right to exemption from duty which has been, or may hereafter be, conferred on diplomatic or consular officers by virtue of the general rules of international law. Where, owing to such exemption, assets are not subject to duty in the territory to which such officers are accredited, the territory accrediting them shall have the right to levy duty on those assets.

Article XII

The provisions of this Agreement shall in no case be construed as increasing the burden of taxation in either of the two territories.

Article XIII

(1) If it can be shown that action taken by the revenue authorities of

Artikel IX

Stiftelser och sammanslutningar, vilka bildats i en av staterna för huvudsakligen religiösa, utbildningsfrämjande, kulturella, välgörande, sociala eller andra liknande allmännyttiga ändamål, skola icke i den andra staten underkastas annan eller mer tyngande beskattning än därstädes underkastas stiftelser och sammanslutningar, bildade i den andra staten för samma eller likartade ändamål. Motsvarande skall gälla beträffande de avtalsslutande staterna som sådana i fråga om testamenterad egendom i den mån det visas, att egendomen skall användas för ändamål som nyss sagts.

Artikel X

Om kvarlåtenskap är föremål för beskattning delvis i den ena staten och delvis i den andra staten, må vardera staten till grund för beräkning av skattesatsen lägga värdet av hela kvarlåtenskapen, i den mån denna med bortseende från bestämmelserna i detta avtal skulle underkastas beskattning i den ifrågavarande avtalsslutande staten.

Artikel XI

Genom avtalet beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folk rättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådan skattefrihet kvarlåtenskap icke är föremål för beskattning i den stat i vilken sådan befattningshavare är ackrediterad, förbehålles beskattningsrätten den utsändande staten.

Artikel XII

Bestämmelserna i detta avtal skola icke i något fall tillämpas så att de medföra ökad skattebelastning i någondera staten.

Artikel XIII

1. Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda sta-

the two territories results in taxation contrary to the principles of this agreement, any person aggrieved by such taxation shall be entitled to lodge a claim with the competent authority of the territory in which the deceased person is deemed under this agreement to have been resident at the time of his death. If the claim is upheld, the competent authority of the last-mentioned territory shall take the necessary action to eliminate the taxation in question.

(2) Any refund based on the provisions of this agreement shall be made without payment of interest on the amount refunded.

Article XIV

The competent authorities shall upon request exchange such information (being information available under the respective taxation laws of the territories) as is necessary for carrying out the provisions of this agreement or for the administration of statutory provisions in relation to the duties which are the subject of this agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons other than those (including courts) concerned with the determination and collection of the duties which are the subject of this agreement. No information shall be exchanged which would disclose any trade secret or trade process.

Article XV

(1) The competent authorities may, by common agreement, prescribe rules concerning matters of procedure, forms of application and replies thereto and any other matter which may be necessary for the application of this agreement.

(2) The competent authorities of the two territories may communicate with each other directly for the purpose of giving effect to the provisions of this agreement.

terna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den som träffats av sådan beskattning göra erinringar häremot hos den behöriga myndigheten i den stat, där den avlidne enligt detta avtal får anses hava varit bosatt vid dödsfallet. Anses erinringarna grundade, har myndigheten i sistnämnda stat att vidtaga erforderliga åtgärder för undanröjande av den ifrågakvarande beskattningen.

2. Räkta skall icke utgå å skattebelopp som återbetalas på grund av bestämmelserna i avtalet.

Artikel XIV

De behöriga myndigheterna skola efter framställning utbyta sådana upplysningar (av beskaffenhet att stå till förfogande enligt de båda staternas respektive skattelagar) som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i avtalet eller för att tillämpa givna föreskrifter i fråga om de skatter, som avses i avtalet. Sålunda utbyta upplysningar skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer än dem, domstolar inbegripna, som handhava fastställandet och uppbörden av de skatter, som avses i avtalet. Sådana upplysningar få emellertid icke utbytas, som skulle röja någon affärshemlighet eller något i affärsverksamhet nyttjat förfaringssätt.

Artikel XV

1. De behöriga myndigheterna må efter överenskommelse utfärda bestämmelser beträffande förfaringssätt samt ansöknings- och beslutsformulär ävensom i varje annan fråga, där det är erforderligt för tillämpningen av avtalet.

2. De behöriga myndigheterna i de båda staterna må träda i direkt förbindelse med varandra för genomförandet av bestämmelserna i avtalet.

Article XVI

(1) This agreement shall be ratified by the Contracting Governments. Ratification by His Majesty the King of Sweden shall be subject to the consent of the Riksdag.

(2) The instruments of ratification shall be exchanged at Stockholm as soon as possible.

(3) This agreement shall come into force on the date of exchange of instruments of ratification and shall be effective in respect of the estates of persons dying on or after the 1st of July, 1961.

Article XVII

This agreement shall continue in effect indefinitely but either of the Contracting Governments may, on or before the thirtieth day of June in any year, not earlier than the calendar year 1966, give to the other Contracting Government written notice of termination. Where due notice is given, the agreement shall cease to be effective at the end of the calendar year in which the notice is given, but shall continue to apply in respect of the estate of any person dying before the end of that year.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this agreement and have affixed thereto their seals.

Done at Stockholm this 15th day of May, 1962, in duplicate in the English language.

Tage Erlander
(L. S.)

Ar. Aroch
(L. S.)

Artikel XVI

1. Detta avtal skall ratificeras av de avtalsslutande staterna. Hans Maj:t Konungens av Sverige ratifikation skall ske med riksdagens samtycke.

2. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

3. Avtalet skall träda i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och skall tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit den 1 juli 1961 eller därefter.

Artikel XVII

Detta avtal skall förbliva i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under något år, dock icke tidigare än år 1966 — skriftligen uppsäga avtalet hos den andra staten. Har uppsägning skett i behörig ordning, skall avtalet upphöra att gälla med utgången av det kalenderår under vilket uppsägningen ägde rum; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i fall då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härå hava under-tecknade, därtill vederbörligen be-myndigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i två exemplar på engelska språket den 15 maj 1962.

Tage Erlander
(L. S.)

Ar. Aroch
(L. S.)

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 mars
1962.*

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDEŃ, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Israel för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap* samt anför därvid följande.

Önskemål om en reglering i förhållandet mellan Sverige och Israel av uppkommande frågor om dubbelbeskattning ledde år 1959 till undertecknandet av ett bilateralt dubbelbeskattningsavtal avseende skatter på inkomst och förmögenhet. Sedan riksdagens godkännande av avtalet inhämtats (prop. 1960: 23), trädde avtalet år 1960 i kraft efter vederbörlig ratifikation (SFS 1960: 617).

Förra året togs från israelisk sida ett initiativ till en motsvarande avtalsreglering på dödsbokeskattningens område. I anledning härav ägde förhandlingar rum i Stockholm under tiden den 8—den 12 januari 1962, vilka å svensk sida fördes av chefen för finansdepartementets rättsavdelning hovrättsrådet Erik Åqvist, byråchefen i finansdepartementet Ivan Eckersten, lagbyråchefen i departementet Bertil Holmquist samt kammarrättsfiskalen Sven Brodén. Vid förhandlingarna nåddes enighet om ett på engelska språket avfattat förslag till avtal mellan Sverige och Israel för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Avtalsförslaget — vilket torde jämte svensk översättning få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — har därefter underställts respektive regeringar för godkännande.

Förslaget till avtal har remitterats till *Svea hovrätt*, som i utlåtande den 24 februari 1962 förklarar sig icke ha något att erinra mot förslaget.

Jag torde nu få upptaga frågan om godkännande av avtalsförslaget för Sveriges del sedan meddelande under hand ingått att man å israelisk sida är beredd att underteckna detsamma.

De föreslagna avtalsbestämmelserna åsyftar i princip att lösa sådana fall,

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *all* ratifikationsortens namn tillagts i artikel XVI punkt 2 samt *all*, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift härom införts.

då egendom efter en i Sverige eller i Israel bosatt person är underkastad såväl svensk arvsskatt som i Israel utgående kvarlåtenskapsskatt (estate duty). Konfliktsituationer av denna art uppkommer såsom en följd av de nationella beskattningssystemens regler om skattskyldighet. Den israeliska skatterätten innebär i detta hänseende att kvarlåtenskapsskatt uttages på all egendom, som efterlämnats av en person vilken vid sitt frånfälle var bosatt i Israel, samt eljest av arvfallen egendom som är belägen i Israel.

I detta sammanhang må i övrigt beträffande grundragen av den israeliska dödsbobsbeskattningen omnämnas följande. För kvarlåtenskapsskattens bestämmande indelas mottagarna av skattepliktig egendom i tre skatteklasser alltefter närhet i släktskap till arvlåtaren. Skatten beräknas i princip på sammanlagda nettovärdet av skattepliktig egendom, som förvärfvas av samtliga successorer i samma skatteklass. Dock medgives avdrag med vissa skattefria bottenbelopp för efterlevande make, vissa underåriga barn m. fl. I varje skatteklass utgår skatten efter en progressiv skiktskala, vilken exempelvis i klassen för efterlevande make och bröstarvingar varierar mellan 5 och 40 procent och i den oprioriterade klassen upptager skattesatser mellan 15 och 70 procent. Skyldighet att erlägga skatten åvilar boutredningsman och successor till den del skatten belöper på tillgångar som omhänderhaves av honom. Har egendom, som efterlämnats av en i Israel bosatt arvlåtare, föranlett utländsk beskattning i anledning av dödsfallet, får den i utlandet erlagda skatten avräknas från den israeliska kvarlåtenskapsskatten.

Beträffande det huvudsakliga innehållet i avtalsförslaget må framhållas att, såsom tidigare berörts, avtalet avser fall då arvlåtaren (resp. testator) vid sitt frånfälle var bosatt i Sverige eller Israel (art. I). Enligt förslaget inbegripes under avtalet den förenämnda israeliska kvarlåtenskapsskatten samt, å svensk sida, arvsskatten (art. II).

Vad angår *uppdelningen av beskattningsrätten* mellan Sverige och Israel anknyter förslaget i huvudsak till samma allmänna principer som ligger till grund för tidigare av Sverige med flertalet västeuropeiska stater träffade avtal på detta område. Beskattningsrätten till fast egendom ävensom tillbehör och nyttjanderätter till fast egendom förbehålles sålunda den stat, där den fasta egendomen är belägen (art. IV). Likaså beskattas egendom, som är nedlagd i rörelse, endast i den stat, där det fasta driftställe finnes, till vilket egendomen är hänförlig (art. V). Aktier beskattas i den stat, där ifrågavarande bolag bildats (art. VI). I övrigt förbehålles beskattningen den stat, där den avlidne var bosatt vid dödsfallet (art. VII). Begreppet bosättning får därvid i första hand bestämmas i enlighet med vederbörande stats egen lagstiftning (art. I, punkt 2). I fall av s. k. dubbel bosättning eller eljest då tvekan uppkommer i frågan om den avlidnes bosättning avses särskild överenskommelse skola träffas mellan de båda staternas behöriga myndigheter (art. VII, punkt 2). Erforderliga regler om avdrag för i dödsboet befintlig gäld har upptagits i art. VIII. Har beskattningsrätten till boets egendom fördelats i enlighet med förenämnda bestämmelser, må vardera staten för bevarande av progressiviteten i beskattningen likväl beräkna till-

lämplig skattesats efter värdet av hela den skattepliktiga egendomen som om beskattning ägt rum i vanlig ordning (art. X).

Enligt art. IX skall i den ena staten hemmahörande stiftelser och sammanslutningar, vilka huvudsakligen fullföljer vissa allmännyttiga ändamål, inte underkastas högre beskattning i den andra staten än därstädes bildade stiftelser och sammanslutningar som främjar samma eller likartade intressen. Motsvarande klausuler om likabehandling i beskattningshänseende av juridisk person i de båda avtalslutande staterna återfinnes i tidigare av Sverige ingångna avtal beträffande arvsskatt samt inkomst- och förmögenhetsskatter. För svenskt vidkommande ansluter regeln till stadgandena i 71 § i 1941 års arvs- och gåvoskatteförordning om befrielse från arvsskatt respektive skatteberäkning efter lägre tariff till förmån för utländsk sammanslutning i vissa fall. I förhållande till Israel föreslås att skatteeftergift grundad på likställighetsregeln skall medgivas också i fall då egendom tillfaller avtalslutande stat såsom sådan och det visas att egendomen kommer att användas för de avsedda ändamålen. Bevisning angående sistnämnda förhållande har vid förhandlingarna förutsatts kunna förebringas genom skriftlig förklaring av den mottagande statens regering eller ansvariga regeringsorgan.

I övrigt har i avtalsförslaget intagits bestämmelser rörande definitioner (art. III), diplomatiska och konsulära befattningshavare (art. XI), framställningar om avtalets tillämpning (art. XIII) samt utbyte av upplysningar mellan de behöriga myndigheterna m. m. (art. XIV och XV), vilka inte synes påkalla särskilda kommentarer.

Artikel XVI anger, att avtalet *träder i kraft* å dagen för utväxlingen av ratifikationshandlingarna och erhåller tillämpning i de fall, då arvlåtare eller testator avlidit den 1 juli 1961 eller därefter.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Såsom omnämnts i det föregående har mellan Sverige och Israel ett avtalsförhållande nyligen kommit till stånd i fråga om inkomst- och förmögenhetsbeskattningen. Med hänsyn till förbindelserna mellan de båda länderna finner jag det naturligt att nämnda avtalsförhållande kompletteras med ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Arvsskatteförordningens bestämmelser förutsätter också att förekommande fall av kollision mellan svenska och utländska skatteanspråk regleras i avtalets form. De bestämmelser, som i detta syfte och för att bereda likställighet i beskattningshänseende mellan vissa kategorier av juridiska personer framlägges i föreliggande förslag till avtal, är utformade enligt sedvanliga reciprocitetsgrundsatser och ansluter till principer i övrigt, som gäller i tidigare ingångna svenska avtal på detta område. Jag är därför beredd att tillstyrka godkännande av avtalsförslaget.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del god-

känna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Israel för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Gösta Smith

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 mars 1962.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST.

Kungl. Maj:t har förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Israels regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Enligt artikel XVI skall avtalet ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att underteckna avtalet.

Ur protokollet:
Olov Ternström

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 sep-
tember 1962.*

N ä r v a r a n d e :

Statsråden NILSSON, STRÄNG, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND,
EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemen-
sam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 30 mars 1962 bemyndigat chefen för utrikesde-
partementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Konungariket Sve-
riges regering och Israels regering för undvikande av dubbelbeskattning be-
träffande skatter å kvarlåtenskap av en lydelse svarande mot det förslag
Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har avtalet den 15 maj
1962 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 30
mars 1962 anfört i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå
riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instäm-
mande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar
Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas pro-
position av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gösta Smith